

CATAC **CRAAC**

Agència Tributària de Catalunya

Via Laietana 57, 4t 3a, Barcelona (08003) Tel 93 317 31 51, sindicat@catac.org

Octubre 2013

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

Qui guanya perd (CATAC guanya el contenciós contra els horaris especials d'atenció al públic)

En data 9 de novembre de 2012, des dels serveis jurídics de CATAC a l'ATC, es va interposar recurs contenciós-administratiu contra la Resolució de 13 de setembre de 2012, per la qual es determina i concreta l'horari del personal amb complement d'atenció presencial a l'ATC, de la Presidenta de l'ATC.

Aquesta Resolució establí un horari especial per al personal de l'ATC que ocupava llocs que tenen assignat el complement d'atenció presencial. Això suposava que qui percep el dit complement havia de venir necessàriament els dimarts a la tarda durant 2 hores 30 minuts quan la resta del personal podia, lliurement, realitzar jornada continuada.

La Resolució recorreguda, en la línia habitual de l'staff directiu (poc amic i gran desconixedor de les qüestions jurídiques –n'hi ha prou amb saber llegir i escriure-), havia estat dictada prescindint de les més elementals cauteles:

- manca d'audiència a la Junta de Personal per a l'oportuna negociació
- imposició d'un horari especial sense prèvia modificació de la Relació de Llocs de Treball (RLT)
- manca d'acreditació de les necessitats del servei per a justificar l'horari especial

Aquesta Resolució esmentada portava causa d'una anterior Nota de 17 de juliol de 2012 que fou àmpliament comentada a través de 4 butlletins publicats els dies 24, 25, 26 i 27 de juliol. Atès el cúmul de despropòsits que denunciàvem, varen decidir curar-se en salut i durant el mes de setembre de 2012 van publicar la Resolució que venia a substituir la Nota tot intentant esmenar algunes de les incongruències denunciades.

No ens allargarem aquí sobre el que ja es va dir en el seu moment. La qüestió és que el recurs contenciós presentat per CATAC en el seu moment, ha estat resolt ara pel Jutjat número 17 de Barcelona de forma estimatòria en els següents termes:

FALLO: ESTIMAR el presente recurso contencioso administrativo, declarando nula de pleno derecho la resolución impugnada y reconociendo el derecho del personal que percibe el complemento por atención al público a ser repuesto en el horario ordinario previsto en el Decreto 56/2012 hasta la fecha de publicación de la nueva Relación de Puestos de Trabajo. Se imponen las costas a la Administración demandada, con el límite de 100 Euros, IVA incluido.

El motiu pel qual ha estat anul·lada la dita Resolució és, segons el fonament jurídic tercer de la sentència:

... cabe entender que previa a la determinación contenida en la Resolución impugnada, debía haberse producido la negociación colectiva, que no consta... que se haya producido.

... como consecuencia de ello, acoger las pretensiones de la actora en el sentido de reconocer el derecho del personal que percibe el complemento por atención al público a ser repuesto en el horario ordinario previsto en el Decreto 56/2012, hasta la fecha de publicación de la nueva Relación de Puestos de Trabajo – que la momento de la contestación a la demanda ya se había producido –.

Molt bé, s'ha guanyat el recurs, i tot això què vol dir?

La sentència ha estat apel·lada per l'Administració, per la qual cosa no és ferma. Quan en el seu dia resolgui el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, de confirmar la sentència d'instància, la Resolució serà nul·la per manca del tràmit de negociació col·lectiva. El jutge no es pronuncia sobre la manca d'acreditació de les necessitats del servei per a establir un horari especial. Una nova Resolució substituiria l'anterior, amb un simulacre de negociació col·lectiva, la qual alhora, serà novament recorreguda per manca d'acreditació de les necessitats del servei i.... torna a començar.

En definitiva, qui guanya perd. Al final però, tots perdem. En primer lloc els treballadors, com sempre, que han de continuar fent un horari absolutament innecessari atès el nul volum de públic que hi ha per les tardes (per no parlar de la major despesa que suposa quedar-se per la tarda). D'altra banda es perd el temps plantejant contenciosos que, amb directius mínimament diligents i amb quatre rudiments més enllà de les quatre regles, resultarien innecessaris. En tercer lloc perd la pròpia Agència, que ha de destinar recursos a atendre els tràmits judicials, ha de fer perdre el temps als Advocats de Presidència (malmetent la pròpia imatge de l'Agència front les altres institucions) que a ben segur tenen afers bastant més importants a resoldre i finalment no aconsegueix altra cosa que desmotivar un personal, ja prou castigat per les retallades, establint discriminacions absurdes que ni es molesta a intentar justificar.